

Tavşanın Sihirli Pusulası

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Sihirli Pusulası

Ebru Mina TOMURCUK

Tavşan Pip, büyük bir meşe ağacının altındaki sıcakık yuvasında yaşıyordu. Yumuşak krem rengi tüyleri, içi pembe uzun dik kulakları ve beyaz kabarık bir kuyruğu vardı. Güneşli bir sabah çantasını toplarken, kırmızı bir ipe bağlı yuvarlak pirinç bir pusula buldu. Unuttuğu bir cebe sıkışmıştı. Pusulayı eline aldığıında ibre döndü ve doğrudan eski arkadaşı Hazel'in resmini gösterdi.

Pip'in yuvarlak, koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. 'Sihirli bir pusula!' diye fısıldadı. İbre kuzeyi değil, uzun zamandır görmediği arkadaşlarını gösteriyordu. Pip'in kalbinde hafif bir sızı hissetti. Kendi maceralarıyla o kadar meşguldü ki bağlantısını kaybetmişti. Pusulayı takip edip her arkadaşını ziyaret etmeye karar verdi.

Pip, piring tokalı küçük kahverengi deri çantasını hazırladı. İçine bir havuç, bir battaniye ve minik bir defter koydu. Kırmızı örgü atkısını boynuna doladı ve sol yanağındaki bıyık tutamını kontrol etti. 'Hadi gidiyorum!' dedi. Pusula ibresi doğuyu, Hazel'in kuruyemiş dükkânını gösteriyordu. Pip neşeyle zıplayarak patikadan aşağı indi.

Patika, 'Hazel'in Kuruyemiřleri' yazan sııcacık bir dükkkâna çıktı. Sincap Hazel içerideydi; yeřil önlüğünü ve ince çerçeveseli gözlüklerini takmıřtı. Kabarık çizgili kuyruęu, meře palamutlarını sepete ayırırken sallanıyordu. Pip'i görünce kehribar rengi gözleri parladı. 'Pip! Seni görmek ne güzel!' Pip'e sııcacık sarıldı ve bir avuç meře palamudu verdi.

Pip ile Hazel dükkânın dışındaki bir bankta oturdular. Pip sihirli pusulayı anlattı. Hazel gülümsedi. 'Küçük ziyaretler önemlidir,' dedi. 'Kısa bir merhaba bile dostluğu sıcak tutar.' Hikâyeler paylaşıp güldüler. Pip yakında yine geleceğine söz verdi. Ayrılırken pusula ibresi yeniden döndü. Bu kez ormanın derin kısmını, porsuk Bramble'ın yaşadığı yeri gösteriyordu.

Pip kıvrımlı patikada zıplayarak pusulayı takip etti. Kısa süre sonra hafif bir mırıldanma duydu. Düzenli bir bahçede porsuk Bramble tohum ekiyordu. Kolları kıvrılmış mavi bir iş gömleği ve sarı bahçe eldivenleri vardı. Gri-siyah tüylerinin yüzünde beyaz çizgiler vardı. 'Merhaba küçük Pip!' diye seslendi. 'Uzun zaman oldu.' Pip biraz utangaç ama mutlu hissetti.

Bramble ahşap bastonuna yaslandı. 'Yeniden bağlantı kurmak sabır ve çaba ister,' dedi yumuşakça. 'Ama her zaman buna değer.' Pip'e bir tohumun nasıl ekileceğini ve sulanacağını gösterdi. Yan yana çalıştılar. Pip ona yolculuğunu anlattı. Bramble başını salladı. 'Dostluk bir bahçe gibidir. Büyümek için özen ister.' Pip bunu düşündü.

Güneş batmaya başlarken pusula ibresi parladı ve karanlık bir oyuğu gösterdi. 'Orada kim yaşıyor?' diye sordu Pip. Bramble gülümsedi. 'Ateşböceği Luna. Geceleri yolu aydınlatır ama son zamanlarda yalnız.' Pip, Luna'nın şakacı parıltısını hatırladı. Bramble'a teşekkür etti ve yine geleceğine söz verdi. Sonra parlayan ibreyi alacakaranlığa doğru takip etti.

Orman karardı ve Pip biraz tedirgin oldu. Aniden ileride küçük altın bir ışık titredi. Bu, örgü çim pelerinini ve minik gümüş çingırağını takmış ateşböceği Luna'ydı. Işığı zayıftı. 'Pip?' diye fısıldadı. 'Sen geldin?' Pip başını salladı. 'Ziyarete gelmeyi unuttuğum için üzgünüm,' dedi. Luna'nın mor gözleri sevinçle parladı ve ışığı biraz daha güçlendi.

Luna, Pip'e karanlık ormanda yol gösterdi; ışığı küçük bir fener gibi parlıyordu. 'Seni özledim,' dedi Luna. 'Beni unuttuğunu sandım.' Pip bir suçluluk hissetti. 'Gerçekten unuttum,' diye itiraf etti. 'Ama pusula bana hatırlattı.' Birlikte yürüdüler ve Luna'nın ışığı tamamen geri döndü; sıcak ve parlak. Pip, arkadaşının ışığını ne kadar özlediğini fark etti.

Ormanın kenarında pusula ibresi son kez döndü. Üç arkadaşı birden gösteriyordu. Pip anladı. Sihir sadece pusulada değildi; yeniden bağlantı kurma çabasıındaydı. Hazel'e, Bramble'a ve Luna'ya sık sık geleceğine söz verdi. Mektuplar yazacak ve havuç atıştırmaıklarını paylaşacaktı. Dostluk özen isterdi ve Pip bunu vermeye hazırdı.

Pip yıldızların altında eve zıpladı, kalbi dopdoluydu. Pusula boynunda asılıydı, göğsüne sıcaklık veriyordu. Yeniden bağlantı kurmanın çaba gerektirdiğini ama her zaman buna değdiğini biliyordu. Dostluklarını Luna'nın ışığı gibi sıcak ve parlak tutacaktı. Daha sık ziyaret edecek ve onların solmasına asla izin vermeyecekti. Yolculuk ona değerli bir ders öğretmişti.

Ertesi sabah Pip her arkadaşına bir mektup yazdı. Onları büyük meşe ağacının altında bir pikniğe davet etti. Çantasını ikramlarla doldurdu ve kırmızı atkısını bağladı. Pusula artık yön bulmak için gerekmediğinden bir rafta duruyordu. Pip artık arkadaşlarının kalbine giden yolu biliyordu. Bu, tekrar tekrar yürüyeceği bir yoldu.

Piknikte Hazel meşe palamutlu çörekler, Bramble taze meyveler getirdi ve Luna fenerleri yaktı. Yıldızlar çıkana kadar güldüler ve hikâyeler paylaştılar. Pip sıcacık ve mutlu hissetti. 'Birlikte olduğumuz için çok sevindim,' dedi. Arkadaşları başlarını salladı. 'Dostluk en güzel maceradır,' dedi Hazel. Pip de sevinçle bıyık tutamı seçirerek aynı fikirdeydi.

O günden sonra Pip arkadaşlarını sık sık ziyaret etti. Sözlerini tuttu ve aralarındaki patikaların kapanmasına asla izin vermedi. Sihirli pusula hâlâ duvarında asılıydı; onları yeniden bir araya getiren yolculuğun hatırasıydı. Pip, yeniden bağlantı kurmanın çaba gerektirdiğini ama kalbi ışıkla doldurduğunu öğrendi. Ve o ışık her zıplamaya değer.

Ve eęer bir gn kendinizi bir arkadařınızdan uzak hissederseniz, Pip'i ve sihirli pusulasını hatırlayın. Kk bir ziyaret, nazık bir sz ya da paylařılan bir atıřtırmalık bir dostluęu yeniden ısıtabilir. Tavřan Pip dostluklarını parlak tuttu, siz de tutabilirsiniz. Son.